Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 048531 24 U
Sarajevo,09.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja **1.** Općina Fojnica ulica Bosanska broj 94, i **2.** TWI d.o.o. Kiseljak i drugi. koje zastupa advokat Faruk Ćosović iz Visokog, ulica Musala broj 1, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1273-9/24 od 30.05.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,09.04.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-01-07-1-1273-9/24 od 30.05.2024. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi je dužan drugotužitelju nadoknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog usvojena je žalba ponuđača „AZEKOP“ d.o.o. Kiseljak i DEMUS d.o.o. Sarajevo broj Z-1/24 od 22.04.2024.godine i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-11-44-5/24 od 12.04.2024. godine. Poništena je Tenderska dokumentacija i Obavještenje o nabavci broj: 546-1-3-11-3-11/24 na Portalu javnih nabavki, datum slanja obavještenja na objavu 15.03.2024. godine. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM izvršit na osnovu posebnog rješenja organa.

Protiv osporenog rješenja tuženog, tužitelji su blagovremeno podnijeli tužbe kojim pokreću upravni spor, osporavajući zakonitost postupka, između ostalog, poništenja Ugovora koji je prvotužitelj zaključio sa drugotužiteljem, kao ugovornim organom. Ističu da se povreda pobijanog rješenja ogleda u dvije povrede ZJN i to tačka 12. 1. TD , član 47. ZJN i navode da je ugovorni organ postupao diskriminatorno prema ponuđačima jer je tražio pojašnjenje ponuda.

Naime, smatraju da u tački 12.1. TD ne postoji nikakva kontradiktornost nego je jasno navedeno da je ponuđač u svrhu ispunjena uslova iz člana 47. ZJN Ekonomske i finansijske sposobnosti dužan dostaviti dokaze za svakog člana ponuđača, izvještaje o računima izdate od centralne banke u BiH ili od ovlaštene banke da vrši distriuciju podataka pravnih osoba iz JRTR za svakog člana grupe ponuđača. Također ukoliko ponuđač bude izabran dužan je dostaviti u roku od 5 dana od dana prijema obavještenja o rezultatima postupka dostaviti izještaje o računima izdate od Centralne banke, a za svaki od računa koji je naveden u izvještaju ponuđač je dužan dostaviti original ili kopije potvrda. Tužitelji navode da nije jasno šta je sa predmetnim zahtjevom sporno. Tužitelji smatraju da je činjenica da je ugovorni organ, odnosno prvotužitelj zahtijevao od ponuđača da dostave set, paket dokumenata iz tačke 12.1. i 12.3. TD nije sporna nego je bitna imajući u vidu da je ugovori organ nastojao izbjeći da svaki član grupe dostavlja posebno tražene dokumente i da ima numerisani i kontinuiran paket dokumenata. To što je ugovorni organ zahtijevao da ponuđač Ceste Compani d.o.o. Kiseljak pojasni svoju ponudu vezano za kriterij ekonomski najpovoljnije ponude, jer je bio naveden rok od minimalno 30 do maksimalno 90 dana plaćanja, ne predstavlja diskriminaciju. Ovo iz razloga jer je u TD, tačka 2. uslov i način plaćanja jasno propisano da maksimalan broj bodova (20) dodijeliti onom ponuđaču koji je ponudio najduži period od 90 dana. Kako ponuđač Ceste Company do.o. Koseljak, to nije jasno naznačio jedina moguća opcija je bila zatražiti pojašnjenje te ne stoji tvrdnja da je ugovorni organ trebao ponuđače uputiti na sve ovo. Dakle tužitelji smatraju da je navedeno traženje pojašnjenja učinjeno u skladu sa članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno članom 18. stav 1. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda. U konačnici smatraju da nije osnvan prigovor da se ugovorni organ oglušio na postavljena pitanja od strane žalioca jer je upravo ugovorni organ od žaločevih 7 postavljenih pitanja, uvažio pet. Posebno je indikativno da samo žalitelju nisu odgovarali postavljeni uslovi u TD. Osim toga, tuženi je trebao sve navode iz žalbe odbiti uz poziv na odredbu člana 101. stav 1. tačka). i b). ZJN jer je žalitelj zakasnio sa žalbom na odredbe TD u ovoj fazi postupka. Tužitelji smatraju da je postupak proveden u skladu sa zakonom i da nije bilo povrede materijalnog propusta te predlažu da se tužba uvaži i pobijani akt poništi kao nezakonit a predmet vrate tuženom na ponovni postupak uz obavezu da tuženi drugotužitelju nadoknadi troškove postupka na ime zastupanja u iznosu od 1.573,65KM.

U odgovoru na tužbe tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama propisanim odredbom člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH[1], pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog usvojena je žalba ponuđača „AZEKOP“ d.o.o. Kiseljak i DEMUS d.o.o. Sarajevo broj Z-1/24 od 22.04.2024.godine i poništena

[1] „Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-11-44-5/24 od 12.04.2024.godine. Poništena je Tenderska dokumentacija i Obavještenje o nabavci broj: 546-1-3-11-3-11/24 na Portalu javnih nabavki, datum slanja obavještenja na objavu 15.03.2024. godine. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je uvažio žalbu žalitelja, iz razloga što je ocijenio da je ugovorni organ propustio da se izjasni u pogledu žalbenog prigovora, da se oglušio odnosno nije odgovorio na sve upite putem portala JN koji su vezani za TD. Samim tim, tuženi je ocijenio da ugovorni organ nije dokazao da su žalitelljevi prigovori osnovani Tuženi je ocijenio i da Ugovorni organ nije sačinio TD u skladu sa zakonom čim je morao tražiti pojašnjenje ponude vezano za kriterij ekonomski najpovoljnije ponude od strane žalitelja, pri tome imajući u vidu da ih nije uputio posredno ili neposredno kako trebaju ispuniti dio koji se odnosi na kriterij roka plaćanja. Tuženi je na navedeneo postupio u skladu sa članom 103. ZJN, jer je ocijenio da se radi o bitnim pvoredama postupka. U konačnici proturiječna je tačka 12. 1. TD, gdje je ugovorni organ naveo da ponuđači dostavljaju tražene dokaze iz člana 47. ZJN za svakog člana grupe ponuđača dok je u posebnoj alineji navedeno da članovi grupe ponuđača dostavljaju jedan set dokumenata pa ispod ponovo počinje novi sadržaj „dokumenti koji se odnose na ličnu sposobnost" što je po njegovoj ocijeni zbunjujuće, osim toga je utvrđeno da je tekst tenderske dokumentacije proturiječan i da takve povrede predstavljaju povrede iz člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH zbog čega je donesena odluka kao u dispozitivu.

Pravilnost i zakonitost osporene odluke je navodima iz tužbe dovedena u pitanje.

Zakonom o javnim nabavkama[2], uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definišu prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Odredbom člana 103. stav 1. Zakona (Bitne povrede) propisano je da u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima URŽ vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično, i to: neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je usljed nedorečenosti, protivrječnosti ili nejasnoća dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je usljed bitnih propusta dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora;

Dalje, u skladu sa članom 34. Zakona o upravnim sporovima BiH propisano je da Sud rješava spor, po pravilu, na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku. S tim u vezi a po ocjeni ovog upravnog vijeća, za osporenu odluku nisu dati nikakvi razlozi, ne vidi se osnov za donošenje, ni razloga zbog kojih je tuženi tako odlučio donosioca odluke. Sud primjećuje da se u osporenom rješenju navode dijelovi, pa i citati iz žalbe i odogovora na žalbu ugovornog organa, mada upravo odredba člana 200. Zakona o upravnom postupku, zahtijeva da obrazloženje sadrži samo kratko izlaganje stranaka i njihovih zahtjeva. Suprotno tome, ocjena drugostepenog organa u pogledu poništenja odluke i Tenderske dokumentacije je po ocijeni ovog vijeća nedovoljna, jer ne daje pouzdane i jasne razloge, koji čine zakonski osnov za donošenje takvog osporenog rješenja.

[2] „Službeni glasnik BiH", broj 39/14

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Na strani 17 osporenog rješenja tuženi navodi da je tenderska dokumentacija nezakonita i da treba biti predmet poništenja pozivom na član 103. Zakona o javnim nabavkama BiH, iz razloga jer je zbunjujuća i proturiječna, te se citira tačka 12.1. TD u odnosu na zahtjev ugovornog organa iz člana 47. JN ali je, s timu vezi ovom vijeću ostalo nejasno zbog čega je navedna tačka TD bila razlog za poništenje tenderske dokumentacije zbog bitne povrede zakona.

Nije sporno da postoji jasan zakonski osnov, propisan u odedbiu člana 68. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, u kojim slučajevima je ugovorni organ dužan da traži pojašnjenje i da ne može ugovorni organ tražiti pojašnjenje izvan propisanih mogućnosti. Međutm, s tim u vezi, tuženi opet zaključuje da je sigurno da je Tenderski dokument nejasan pa su ponuđači morali da traže pojašnjenje dijela koji se odnose na rok isplate.

Dakle za navedenu odluku o poništenju u skladu sa članom 103. ZJN nisu dati jasni razlozi, zbog čega ovo vijeće nije moglo valjano cijeniti zakonitost konačnog upravnog akta i zbog čega je tužbu valjalo uvažiti i predmetno rješenje poništiti. U konkretnom slučaju, tuženi je postupak poništio u cjelosti ne dajući jasne i valjane razloge za ovakvu odluku.

Tužena je dužna za svaku svoju odluku dati razloge, na osnovu odredbe člana 233. u vezi sa članom 200. stav 1. Zakona o upravnom postupku, koji se shodno odredbi člana 117. ZJN. Svaka odluka mora imati jasne i valjane razloge koji predstavljaju osnov za njeno donošenje, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u izreci i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar, odluka treba da sadrži i razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, pa i razloge iz kojih nije uvažen neki od razloga stranaka. Najbitniji dio odluke bilo kojeg organa jeste upravo njeno obrazloženje, ali dio obrazloženja koji sumira činjenično utvrđenje i razloge za donošenje upravo takve odluke kakva je navedena u izreci.

Za osporenu odluku nisu dati nikakvi razlozi, ne vidi se osnov za donošenje, ni rezonovanje donosioca odluke. Kako je osporeno rješenje doneseno na osnovu nepotpuno utvrđenog činjničnog stanja, to ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost primjene materijalnog prava, stoga je valjalo osporeni konačni upravni akt poništiti i predmet vrati na ponovno raspravljanje, primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. ZUS.

U ponovnom postupku tuženi će, postupajući po primjedbama za svaki propust koji je po stavu suda počinjen od strane tuženog, a koje primjedbe su date u ovoj presudi upotpuniti činjenično stanje, na podoban način utvrditit odlučne činjenice u ovoj pravoj stvari, te će pravilnom primjenom materijalnog propisa na takvo činjenično utvrđenje donijeti novu odluku.

Imajući u vidu da se prema članu 8. stav 1. ZUS, upravni spor može voditi samo protiv konačnog upravnog akta, nakon izvršenog uvida u predmete S1 3 U 048534 24 U i S1 3 U 048531 24 U, utvrđeno je da se tužbom prvo i drugotužitelja, osporava isti konačni upravni akt Ureda za razmatranje žalbi, pa je izvršeno spajanje postupaka. Predmetu S1 3 U U 048531 24 U pripojen je predmet broj S1 3 U U 048534 24 U, radi jedinstevnog rješavanja ove upravne stvari.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Drugotužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje su imali u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno. Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. ZUS i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Republici Srspkoj. Tužitelju pripadaju troškovi sastava tužbe u upravnom sporu, u iznosu od 850,00KM, sve u skladu sa važećom Advokatskom tarifom RS. U preostalom dijelu zahtjev za troškove se odbija jer nije dačinjen u skladu sa važećom tarifom.

Odluka kao u dispozitivu je donesena u skladu a članom 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Maida Bikić

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321